

La República

DIARI D'UN NOU PAÍS WWW.LAREPUBLICA.CAT

23 DE MAIG DE 2019 · NÚM. 10

EDITORIAL

**I si els presos polítics electes
s'atrinxeren al Congreso?**

OPINIÓ

Marchena ja ha perdut

ENTREVISTA A CARLES PUIGDEMONT

**“HI HA UN INDEPENDENTISME
MÀGIC QUE ESPERA QUE
L'ESTAT VULGUI PACTAR”**

EDITORIAL

I SI ELS PRESOS POLÍTICS ELECTES S'ATRINXEREN AL CONGRESO?

JOAN PUIG

Imagineu-vos la situació: s'acaba de formalitzar una nova legislatura, els diputats independentistes i els demòcrates i republicans de tot l'Estat, un cop acabada la sessió del pròxim dia 21, decideixen quedar-se dins de l'hemicicle per a protegir els presos polítics elegits, diputats i senadors..

Què fa la policia? Què decideix el Tribunal Suprem i el tot poderós Marchena? Ordenen a les forces antidisturbis que desallotgin el temple de la democràcia espanyola? Si el Suprem et nega la immunitat, te la prens, i aleshores les forces de policia entraran a l'hemicicle sense tenir el suplicatori aprovat?

Si ho fan, i amb violència, les imatges faran la volta al món i alguns pensaran que Tejero ha tornat per carregar-se la democràcia a Espanya. És hora que els nostres polítics facin quelcom més que lamentacions davant la repressió i una presó preventiva injusta i sense motius. És hora de crear problemes a Espanya, és hora de visualitzar al món que la democràcia espanyola està mancada de garanties.

Els presos polítics seran més lliures dins del Congrés que no a les presons espanyoles. L'escàndol liquidaria el procés judicial i obriria una crisi sense

precedents, l'única manera de guanyar el suport d'Europa d'una manera contundent. Quan s'adonaran els nostres líders polítics que Espanya mai negociarà? Espanya, o guanya o perd. **Anar a la notícia +**

ÉS HORA DE CREAR PROBLEMES A ESPANYA, ÉS HORA DE VISUALITZAR AL MÓN QUE LA DEMOCRÀCIA ESPANYOLA ESTÀ MANCADA DE GARANTIES.

OPINIÓ

MARCHENA JA HA PERDUT

FRANCESC VIADEL

El magistrat Marchena ja ha perdut. Era qüestió de temps. Prou ja de fingir que en la sala del Suprem es representa un sofisticat i elegant ballet amb partitura russa quan en realitat el que té lloc és un trist, pesadíssim, aristocràtic ball de màscares darrere de les quals s'amaguen la implacable raó d'Estat i la crueltat sobre la qual se sosté la unitat d'una pàtria que és ferotge amb el dissident, amb el ciutadà desenganyat, amb qui simplement es nega a ser assimilat. Ball d'espectres o ball dels vampirs de l'antic règim que es resisteixen enèrgicament a reposar en el taüt de la història, a desocupar els mausoleus del poder que habiten amb la consciència de qui es sent eternament amo.

Marchena fins ara s'havia mostrat molt amable fins i tot per a negar-li al català, des del respecte més exquisit, el seu dret a existir més enllà de les fronteres de la reserva indígena. Bo, també ho va ser d'amable als peus del cadafal amb Lluís XVI l'eficient i pietós botxí Charles Henri Sanson i això, òbviament, no va canviar la decisió de la Convenció Nacional de protegir la seva legalitat i garantir la seva existència eliminant qui més la qüestionava.

El fill exemplar del capità de la Legió, com l'han volgut recordar en un to descaradament afalagador algun diari de Madrid, ha perdut els papers amb els testimonis cridats per la defensa. Marchena ha censurat amb amargor els seus relats, ha prohibit les seves percepcions emocionals davant les batusses policials, davant els seus cops i estiregassades. Unes percepcions que ha titllat de jurídicament irrelevantes però que, això no obstant, més d'un jurista les ha considerades del tot pertinents atès que allò que s'intenta determinar en aquest judici... **Anar a la notícia +**

Director Joan Puig

Editor Joan Puig

Cap de redacció Joan Solé Giménez

Redacció Marina Almansa, Gerard Sesé, Marina Bou, Josep Torreño, Joan Vila i Boix, Adrià Soldevia i Aleix Ramírez

Disseny Gemma Lapedriza

Fotografia Marc Puig

Redacció, administració i publicitat

Carrer Caballero, 65 · 08014 Barcelona · www.larepublica.cat

Email de contacte: gestio@catmedia.cat

Amb la col·laboració de

Generalitat de Catalunya

GENERALITAT VALENCIANA

POLÍTICA

AIXÍ CONTROLA ADA COLAU ELS MITJANS DE COMUNICACIÓ

OMPLE LES BUTXAQUES DELS GRUPS GODÓ I ZETA I AFAVOREIX DESCARADAMENT MITJANS DISFRESSATS DE PROGRESSISME PER TAL QUE LI RIGUIN LES GRÀCIES I AMAGUIN LA SEVA MALA GESTIÓ

JOAN PUIG

La República (900.000 visites úniques), l'únic mitjà entre els digitals amb més audiència en català exclòs per decisió unilateral de l'alcaldesa de la publicitat de l'Ajuntament de Barcelona

Els anomenats polítics i progressistes sorgits del 15-M han demostrat un sectarisme digne dels moments de fosc del franquisme, no accepten les crítiques ni que aquestes estiguin ben fonamentades. Prova d'això hi ha la decisió directa de l'alcaldesa de Barcelona, Ada Colau de deixar-nos sense publicitat institucional, tot i ser el cinquè digital en català per visites.

Ada Colau i el seu equip van donar ordres explícites de no donar ni aigua als mitjans que editem en aquest grup de comunicació. Malgrat el fet que teòricament ens trobem en l'exercici ple de la llibertat d'expressió, a

l'Ajuntament presidit pels comuns aquest sagrat principi no existeix. Han utilitzat aquest quatre anys per tenir controlats els mitjans de comunicació. Els grans grups editorials han seguit cobrant com sempre, principalment els grups Godó i Zeta, enormement propers a l'alcaldesa per tal que expliquin les bonances del seu govern, com ha estat El Crític (40.000.€).

EL GRUP GODÓ I ZETA REGATS AMB MILIONS D'EUROS PERQUÈ NO EXPLIQUIN LES MISÈRIES DEL MANDAT

Entre els dos mitjans s'emporten el 52% de la publicitat institucional d'aquests darrers tres anys, més de 22 milions d'euros, molts diners per comprar voluntats perquè els mateixos de sempre visquin com reis en el govern dels suposats líders de la nova política, tot segueix igual dins dels grans grups de comunicació.

L'ANY 2018, SEGONS EL WEB DE TRANSPARÈNCIA MUNICIPAL EL GRUP GODÓ VA REBRE 2,8 MILIONS D'EUROS I EL GRUP ZETA 2,1 MILIONS

Les proporcions són semblants a les que feien els governs de Trias, Hereu o Maragall, sempre afavorint els grans grups de comunicació. D'aquesta manera tots contents. Cal dir que sense aquests diners institucionals (Ajuntament de BCN, Generalitat, AMB) els dos grans grups de comunicació no serien viables, avui ja estarien tancats o en liquidació.

EL DEPARTAMENT QUE GESTIONA LA PUBLICITAT INSTITUCIONAL NO SAP QUINA EXCUSA DONAR-NOS

Malgrat les diferents reunions fetes, i els correus intercanviats, tot han estat bones paraules per evitar confirmar la decisió directa d'Ada Colau de deixar-nos fora... **Anar a la notícia +**

POLÍTICA

EL GOBIERNO ES JUSTIFICA DAVANT L'OPINIÓ PÚBLICA ESPANYOLA PER L'ENCAIXADA DE MANS ENTRE JUNQUERAS I SÁNCHEZ

LA MONCLOA HO EMMARCA A LA CORTESIA PARLAMENTÀRIA

AGÈNCIES

El Gobierno emmarca dins de la “pura cortesia parlamentària” la salutació i breu intercanvi de paraules que han mantingut aquest dimarts Pedro Sánchez i Oriol Junqueras, durant la sessió constitutiva del Congrés dels Diputats.

En l'hemicicle del Congreso, Junqueras s'ha creuat en un parell d'ocasions amb Sánchez, atès que els diputats havien d'aixecar-se del escó per votar la composició de la Mesa de la Cambra en una urna col·locada a la tribuna d'oradors.

En un primer moment, i a iniciativa de Junqueras, s'han saludat, mentre que la segona vegada que el diputat pres ha passat per davant de l'escó ocupat per Sánchez el cap de l'Executiu que li ha preguntat “com estàs?”. Junqueras ha contestat, segons fonts presencials: “Hem de parlar”.

El PP ha difós un vídeo on es veu com Sánchez respon a Junqueras. Els ‘populars’ atribueixen a Sánchez haver contestat amb un “no et preocupis”, però el vídeo no permet llegir els llavis al president amb aquesta claredat.

Fonts de Moncloa confirmen que Sánchez sí ha pronunciat aquest “no et preocupis”, però no com a resposta a una invitació a parlar per part de Junqueras, sinó al

**FONTS SOCIALISTES
ASSENyalEN QUE SÁNCHEZ
ESTÀ DISPOSAT A PARLAR
AMB JUNQUERAS SEMPRE
DINS DE LA CONSTITUCIÓ**

fet que s'excusés per no donar-li la mà per si això podia incomodar el president.

Altres fonts socialistes pròximes al president assenyalen que Sánchez està disposat

a parlar amb Junqueras, però “sempre dins de la Constitució i la llei”.

En qualsevol cas, les fonts de La Moncloa no li donen més importància a aquest episodi, que s'emmarquen en la “pura cortesia parlamentària”. Durant la sessió constitutiva, també s'ha vist a Junqueras conversant amb els ministres d'Exteriors, Josep Borrell; Justícia, Dolors Delgado; Educació, Isabel Celaá, o Ocupació, Magdalena Valerio.

Alguna d'aquestes converses, relaten testimonis... **Anar a la notícia +**

LES PARAULES D'UN MEMBRE DE LA MESA DEL SENAT A ROMEVA: “¡QUE SE JODA!”

REDACCIÓ

La presència de Raül Romeva al Senat sembla que ha generat ràbia i indignació en alguns membres de la cambra, especialment al PP. Primer ha estat Rafael Hernando, exdiputat dels populars al Congrés i un dels col·laboradors més propers a Mariano

Rajoy, qui ha interromput a Romeva quan es disposava a jurar, per imperatiu legal, la constitució espanyola.

Un cop realitzat el formalisme i amb Romeva de tornada cap a la seva cadira, un membre de la mesa del Senat ha insultat el senador republicà; “Que se joda”. **Anar a la notícia +**

MÓN RURAL

CARME FREIXA

HEM DE TRENCAR AMB EL PATERNALISME DE LES ADMINISTRACIONS"

Carme Freixa, presidenta de l'Associació de Micropobles de Catalunya

ANNA RODRÍGUEZ

Malgrat que els pobles de menys de 500 habitants ocupen 33% del país, només tenen 80.000 habitants: poca gent i encara menys vots, espais quasi invisibles per la política institucional. Per fer sentir la seva veu, fa més d'una dècada, càrrecs electes d'aquests municipis es van unir per fundar l'Associació de Micropobles de Catalunya. Bàsicament, l'ens té l'objectiu de fomentar el desenvolupament d'aquests indrets rurals i assegurar-se que la seva veu és escoltada. En aquest sentit, el 2018 han impulsat l'Avantprojecte de Llei de l'Estatut dels Micropobles on s'articulen un seguit de mesures per adequar l'ordenament jurídic a la realitat específica dels micropobles. Carme Freixa, alcaldessa de Vallfogona de Ripollès des de 2003, és la presidenta de l'entitat.

Per què una associació de micropobles?

Bàsicament, un grup d'electes ens vam adonar que si els micropobles no som allà on es prenen

les decisions, aquestes se'ns acaben imposat. Fins i tot quan les solucions proposades no s'ajusten a les nostres necessitats. L'objectiu és fer lobby i enfortir la nostra veu per incidir al nostre entorn. Ja fa 11 anys que existeix l'organització i actualment som 145 socis.

Però, en canvi, no volen assumir la gestió de serveis municipals a través de l'ens.

Exacte. Per fer això ja existeixen les entitats municipalistes, de les quals gairebé tots els pobles petits en som socis. Aquestes ja ofereixen determinats serveis segregats, així que no tenim perquè ocupar aquest buit. Volem ser un lobby.

NO TÉ SENTIT QUE SE'NS IMPOSI UN SERVEI D'AUTOCARS QUE VIATGEN BUI TS, PERÒ EN CANVI NO PUGUEM FER UNA PROVA PILOT DE SERVEIS COM UN TAXI

Quina és la situació dels micropobles a Catalunya?

Primer, hem de puntualitzar que no tots els micropobles són iguals, sinó que aquest terme engloba municipis molt diferents entre si. Les possibilitats de desenvolupament de cadascun depenen molt de la seva situació geogràfica. Això sí, la majoria compartim certs trets, com la baixa densitat de població, habitatges molt disseminats, un alt grau d'envelliment o la pèrdua d'habitants. Amb tot, no podem parlar en termes absoluts, existeixen contextos molt diferents.

De fet, fa unes setmanes, la Fundació Món Rural publicava un estudi que explica que les perspectives d'envelliment i estancament poblacional són molt diferents segons segons el grau de dinamisme de cada comarca. Per exemple, segons el document, les demarcacions Lleida i Tarragona perdran població més ràpid que Barcelona i Girona. Com es fa front a aquesta realitat?

El problema és que sovint no tenim les eines per frenar aquestes dinàmiques. Els instruments amb els quals comptem... **Anar a la notícia +**

POLÍTICA

PUIGDEMONT

“HI HA UN INDEPENDENTISME MÀGIC QUE ESPERA QUE L'ESTAT VULGUI PACTAR”

Entrevista a Carles Puigdemont a la Casa de la República | Joan Puig

GERARD SESÉ

Són les quatre de la tarda de diumenge. La Casa de la República que presideix l'Avenue de l'Avocat de Waterloo, però, manté una activitat frenètica. El president a l'exili, Carles Puigdemont, acaba de fer un acte de Junts per Barcelona amb bona part de la llista, després un dinar de germanor i al vespre acte a Madrid. Tot per videoconferència, és clar. El president legítim ens rep al seu lloc de feina que, també, és casa seva. De fet, la Casa de la República s'ha convertit en un punt de peregrinació independentista català. Puigdemont es mostra fort, amb energia, convençut que la seva estratègia portarà a la victòria del país i, com sempre, amb ganes de parlar i d'explicar-se. La feina feta a l'exili, les relacions amb Junqueras, el que pugui explicar després de les sentències, les eleccions europees, l'estratègia internacional... Tot això i més a l'entrevista en profunditat a Carles Puigdemont.

La primera pregunta que li vull fer és la mateixa que li vaig fer 2 dies abans del 21-D i

que em va respondre afirmativament. Any i mig després han passat tantes coses i li vull repetir: “Catalunya és un Estat?”

Catalunya és un subjecte polític que és una condició necessària per ser un Estat. I avui, més que en aquell moment que em va fer la pregunta, aquest subjecte polític és més reconegut arreu. És indiscutible que Catalunya té totes les atribucions inherents a un Estat.

I què ens falta?

Ens falta el reconeixement internacional, és cert.

Som un Estat ocupat, doncs?

Per entendre'ns, en termes internacionals se'n diu 'de facto state': som un subjecte polític de fet però no de dret, encara.

El tema que ara comentarem ja se n'ha parlat molt i heu demostrat tenir-ho molt estudiat amb el vostre equip jurídic. Però la pregunta és obligada i pot ser breu en la resposta: un cop sigueu escollit eurodiputat, tindreu immunitat parlamentària?

Sí.

Així de clar?

Sí. És així.

Perquè la gent ho entengui bé, podreu tornar a l'Estat espanyol a recollir l'acta?

Si l'Estat espanyol respecta les regles del joc i les normes europees sí. Si no, tampoc serà necessari.

Exercireu d'eurodiputat sense passar per Madrid...

Sí. Quan vam començar a preparar aquesta operació vam calcular tots els escenaris i no hem improvisat.

Hi ha qui diu que això no és possible, que ha de passar a buscar l'acta...

Són els mateixos que deien que Bèlgica ens retornaria, que Alemanya m'extradiria, els que deien, com la Junta Electoral Central, que no em podia presentar a una llista... i en tots aquests casos hem guanyat.

Suposem, però, que té immunitat i va a Madrid a buscar l'acta i el detenen...

Això són moltes suposicions. El nostre és un projecte guanyador i s'ha demostrat fins ara. Quan vam decidir i dissenyar el projecte europeu, aquesta possibilitat també la vam contemplar i ja la tenim resolta.

També, en campanya, hi ha qui diu que esteu fent la mateixa estratègia del 21-D dient que tornàreu i finalment no ho vau fer...

Cal que la gent recordi el que va passar: jo vaig dir que tornaria i ho mantinc, que jo tornaria si el Parlament m'investia president. El dia 30 de gener havia de passar. He estat esperant que el Parlament adequi les lleis per a poder fer aquesta investidura. I no només ha passat això sinó que, a més, jo estic suspès. Jo he fet tot el que he pogut i, fins i tot, he rebut crítiques per defensar els

EL RUMOR MAI ÉS RES GRATUÏT I INNOCENT. SEMPRE HI HA ALGÚ QUE EN PROPAGA. EL RUMOR ÉS UNA ARMA DE CONFRONTACIÓ

meus drets polítics. Jo el que faig és plantar-me davant d'un abús del jutge Llarena que altera el principi fonamental de la democràcia. Per tant, no sóc jo qui ha de respondre per què no sóc president de la Generalitat i, per tant, perquè no he tornat.

Li dol que aquest discurs sobre que vau enganyar els votants vingui de les files independentistes?

La mentida, vingui d'on vingui, dol. Però em fereix molt quan això ve del camp propi, l'independentista. De l'adversari, que és l'Estat espanyol, m'ho espero tot. Però vaja, fa un any i mig que vaig suportar moltes coses, resistint i, si em permet, guanyant. Jo tinc una prioritat: el país. I el meu relat mai servirà per a fer electoralisme o una estratègia editorial per Sant Jordi.

Un altre escenari: un cop sou eurodiputat, la justícia espanyola demana un suplicatori al Parlament Europeu i...

També està contemplada aquesta possibilitat.

Caram...! I teniu en compte que, segurament s'aprovaria per la majoria de PP i PSOE...

S'hauria de veure. Ja se n'han aplicat amb anterioritat i no seria una excepció. Estem preparats si passa. Jo no perdre la meua condició d'eurodiputat eh, poden processar-me o fer el que considerin oportú. Però ja l'avis que estem preparats per la tercera euroordre.

Carles Puigdemont | Joan Puig

Us vau oferir de número 2 per fer una llista amb Oriol Junqueras. Esquerra va rebutjar la proposta. Com estan les relacions entre JxCat i ERC?

Hi ha les relacions del dia a dia d'un Govern de coalició, fruit d'un pacte a quatre anys, i em consta que s'estan complint i que van a bon ritme. Existeix la confiança necessària entre el president Torra i el vicepresident Aragonès i hi ha mecanismes forjats de coordinació i puc afirmar que hi ha voluntat de coordinació en l'acció parlamentària.

I per què hi ha la idea generalitzada, el rumor, que hi ha mala maror entre vos i Junqueras?

El rumor mai és res gratuït i innocent. Sempre hi ha algú que en propaga. El rumor és una arma de confrontació. Les fake news és un instrument per a debilitar l'adversari, intentar dividir... Jo li pregunto: A qui li interessa això? A l'independentisme no. Hem de ser madurs i que no ens afectin els rumors o, directament, les mentides que es publiquen o es diuen als mitjans sobre les nostres vides i relacions polítiques. Calma perquè aquest conflicte també es nodreix de rumors i els que afecten el camp de l'independentisme, que és el meu camp, són molt prudent a l'hora de donar-los crèdit.

Per tant, queda clar que les relacions són bones i fluides...

No poden ser fluides. Com poden ser-ho? L'Oriol és a la presó i jo a l'exili! Trobem canals per saber l'un de l'altre i intercanviar-nos informació. Si ja costa fer-ho amb la família per la distància, imaginat amb els presos polítics.

Vos heu dit que després de les sentències explicareu què va passar al voltant del 27-O. Ja sé que no me n'explicarà cap detall, però li reformulo la pregunta: el que pugui explicar significarà un daltabaix dins l'independentisme?

Tot aquest període que ens porta a l'1-O i que comença quan jo sóc investit president de la Generalitat i tot el que ha passat després, tenim el deure d'explicar-ho. En el meu cas, em vaig fer el propòsit que, quan això toqui explicar-ho, havia de ser amb vocació de servei històric. No tinc cap interès editorial ni electoral perquè faria un flac servei a la institució que represento.

La gent necessita saber-ho...!

Jo vull interpretar bé els fets i en la seva justa mesura perquè és evident que no s'està fent adequadament perquè manca informació. El meu propòsit és contribuir a completar el quadre en la seva totalitat perquè la gent extregui les seves conclusions.

I pot ser que molta gent s'endugui un xoc emocional i que conegui una colpidora realitat que no s'esperava?

No ho sé. Em costa posar-me a la pell del que pot pensar una persona que no ha estat, com jo, al bell mig de tot plegat, a primera línia, perquè jo estic massa contaminat. Per això també he volgut posar distància temporal. Que l'efecte emocional, que és inevitable, no enteli el rigor d'un judici que ha de resistir el pas del temps. La decisió era deliberada: deixar refredar molt les coses perquè agafin sediment i que tothom es pugui explicar si ho considera. **Anar a la notícia +**

LA REPÚBLICA ESPORTIVA

EL BARÇA DEMANA LLIBERTAT D'EXPRESSIÓ I EL GOBIERNO LI RECORDA QUE LA FINAL DE COPA CAU EN DIA DE REFLEXIÓ

EL CLUB VOL EVITAR QUE ES REPETEIXI LA SITUACIÓ VISCUDA LA TEMPORADA PASSADA A MADRID, ON LA POLICIA ESPANYOLA VA REQUISAR PECES DE ROBA DE COLOR GROC

ADRIÀ SOLDEVILA

El Barça no vol que es repeteixi la història de la temporada passada al Wanda Metropolitano en la final de Copa del proper 25 de maig a Sevilla. En aquella ocasió, en motiu de la final de la Copa del Rei que enfrontava el conjunt blaugrana i el Sevilla, els serveis de seguretat de l'estadi madrileny i la policia espanyola van prohibir l'entrada de material groc, implicant així la possibilitat que els aficionats del club culer manifestessin el seu rebuig a l'empresonament dels polítics i activistes catalans per l'organització del referèndum d'autodeterminació de l'1 d'octubre del 2017.

Aquella prohibició va provocar imatges que van indignar la massa social barcelonista i bona part del poble de Catalunya, que no va entendre com algú -encara ningú n'ha assumit la res-

SOM UN CLUB QUE DEFENSA LA LLIBERTAT D'EXPRESSIÓ. LA GENT POT ANAR AMB XIULETS O EL QUE VULGUI A UN ESTADI

ponsabilitat- havia gosat considerar les peces de roba de color groc com un perill per a la seguretat del partit. Tampoc ho va entendre el Barça, que minuts després de la final va emetre el seu judici de valor en paraules del seu president, Josep Maria Bartomeu: "És incomprensible. Som un club que defensa la llibertat d'expressió. I això és llibertat d'expressió: la gent pot anar amb xiulets o el que vulgui a un estadi. Hem parlat sobre explicacions i a partir de demà demanarem explicacions a la Federació, que és qui organitza la competició".

Ni la Reial Federació Espanyola de Futbol, ni la Delegació del Gobierno a Madrid, ni cap altre estament ha donat resposta a les reclama-

cions del club blaugrana que, tip d'esperar i avançant-se a una possible repetició dels fets, ja s'ha posat en contacte amb la Delegació del Gobierno a Sevilla, on es disputarà la final que el proper dissabte enfrontarà el Barça amb el València. Segons ha pogut saber La República Esportiva, el club català ha demanat literalment que es garanteixi la plena llibertat d'expressió per als socis, penyistes i aficionats que presenciaran l'espectacle a l'estadi Benito Villamarín del barri d'Heliópolis.

Fonts de l'entitat barcelonista expliquen que la comunicació ha estat verbal i que va encaminada a evitar la reproducció d'aquells esdeveniments que tant van doldre a l'afició culer. El club vol fer de la final de Sevilla una gran festa de futbol per a gent pacífica, sobretot famílies, que assistirà al Villamarín "sense cap intenció d'ofendre ningú i amb la voluntat d'animar el Barça". És per això que a aquests seguidors se'ls ha de garantir "un respecte per a la seva llibertat d'expressió".

LES ELECCIONS, UNA EMPARA LEGAL

L'endemà de la final de la Copa del Rei se celebren les eleccions municipals i europees.

Per tant, el dia anterior -el dia del partit- queda determinat oficialment com la Jornada de Reflexió. En la seva resposta -molt cordial, segons el club-, la Delegació del Gobierno a la capital andalusa pren nota de la petició, però recorda al Barça la normativa específica d'aquest dia, en la qual es prohibeix qualsevol acte organitzat que inclogui missatges en favor o en contra d'una tendència política. Això no vol dir, en cap cas, que la policia espanyola estigui obligada a requisar estelades o material de color groc, com tampoc que el Barça hagi de rebre una sanció si els seus aficionats xiulen l'himne espanyol o entonen crits de caire polític.

Ara bé, existirà una empara legal per censurar reivindicacions prèviament organitzades. D'aquesta manera, en el cas que pretenguessin dur-ho a terme, l'Assemblea Nacional Catalana, Òmnium Cultural i la Plataforma ProSeleccions Esportives de Catalunya no podran fer entrar a l'estadi pancartes gegants demanant l'alliberament dels presos o la independència de Catalunya, tal i com succeeix en els darrers anys en partits al Camp Nou. **Anar a la notícia +**

WWW.FOLLIMFOLLAM.CAT

PROPERAMENT